

כתב אשורי טעון גניזה אפילו אם כתובים בו דברי חול לכן לא כדאי אף פעם לבחור בגופן זה:

א ב ג ד ה ו ז זז

פסוקים, מאמרי חז"ל והלכות שנכתבו בכל כתב שהוא ובכל צורת כתיבה שהיא (עיגול, תיבה מתחת לתיבה) טעונים גניזה, בתנאים הבאים:

יש חילוק בין פסוקים למאמרי חז"ל

פסוקים:

3 מילים ברצף בעלות משמעות כגון: "כבד את אביך" (המילים): "את אביך ואת" למשל, אין להם משמעות בפני עצמן לכן פטורות מגניזה)

4 מילים ברצף אפילו אם אין להם משמעות כגון: "באפו חיים ברצונו בערב"

2 מילים ברצף אם הן ציווי בפני עצמן כגון: "ושננתם לבניך"

מלה אחת בלבד לא טעונה גניזה, גם אם יש לה משמעות לבד כגון "ואהבת"

שינוי הפוטר מגניזה:

בפסוקים די להוסיף / לשנות אות, או את סדר המילים, כדי לפטור מגניזה, חוץ מאותיות ניקוד - שאם כאשר מורידים או מוסיפים אותן לא משתנה המשמעות אז זה לא עוזר.

כגון:

במקום: יושב בסתר עליון – עליון יושב בסתר

במקום כבד את אביך ואת אמך – כבד אביך ואמך וכו'

ישנן עוד סיבות לפטור פסוק מגניזה אם משתמים בו בדרך מליצה: כותבים על העטיפה של העוגיות: "יאכלו ענוים וישבעו" – לא מתכוונים לצטט את הפסוק אלא להשתמש ברעיון שלו.

אם מוסיפים ליד המליצה מקור, זה משנה את המעמד שלה והיא כן צריכה גניזה.

כגון: מכתב ברכה למישהו: "אילן במה אברכך פירותיך מתוקין..." (תענית דף ה' ע"א) היה אפשר לפטור מגניזה כי כוונתו לשבח אדם כשר, אבל מכיוון שציטט את המקור מוכח שכוונתו למאמר חז"ל עצמו... וחייב גניזה.

אם זה דרך לשון בני אדם גם פטור מגניזה.

"אין אבידה כאבידת הזמן" מובא במדרש שמואל, אך ללא ציון מקור - פטור מגניזה אם רוצים להגיד כך רק דרך לשון בני אדם.

אלו מקצת הלכות הנחוצות בנוגע לפסוקים

מאמרי חז"ל

בנוגע למאמרי חז"ל מהגמרות והראשונים וכו' לא מועיל שנוי אותיות או שינוי הסדר אלא רק אם הופכים את זה לסיפור דברים, כלומר כותבים את זה בדרך שמישהו סיפר את זה.

כגון: פגשתי את ראש הישיבה כשהוא עסוק בסוגיא: "אדם מועד לעולם"

הלכות גם טעונות גניזה, ולכן אין לכתוב על העוגיות:

נילוש במי פירות ברכתו מזונות, אלא: ב. מזונות, (מי פירות)

או:

אין לכתוב: אסור לאכול דגים שיש בהם תולעים אלא: זהירות! תולעים בדגים!

זהו רק תקציר ויש ללמוד את ההלכות ולברר. תודה!

מובא בספרים שהזהירות מביזוי כתבי הקודש מקרבת הגאולה. הלואי שנוכה.

בהצלחה! דף זה טעון גניזה כמובן.